

Duminica

Ps 42

¹Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!

²Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu; când mă voi duce și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?

³Cu lacrimi mă hrănesc zi și noapte, când mi se zice fără încetare: "Unde este Dumnezeul tău?"

⁴Mi-aduc aminte, și-mi vărs tot focul inimii în mine, când mă gândesc cum mergeam înconjurat de mulțime, și cum înaintam în fruntea ei spre Casa lui Dumnezeu, în mijlocul strigătelor de bucurie și mulțumire ale unei mulțimi în sărbătoare.

⁵Pentru ce te mâhnești, suflete, și gemi înăuntrul meu? Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda; El este mântuirea mea și Dumnezeul meu.

⁶Îmi este mâhnit sufletul în mine, Dumnezeule; de aceea la Tine mă gândesc, din țara Iordanului, din Hermon, și din muntele Mițear.

⁷Un val cheamă un alt val, la vuietul căderii apelor Tale; toate talazurile și valurile Tale trec peste mine.

⁸Ziua, Domnul îmi dădea îndurarea Lui, iar noaptea, cântam laudele Lui, și înălțam o rugăciune Dumnezeului vieții mele.

⁹De aceea, zic lui Dumnezeu, Stânca mea: "Pentru ce mă uiți? Pentru ce trebuie să umblu plin de întristare, sub apăsarea vrăjmașului?"

¹⁰Parcă mi se sfărâmă oasele cu sabia când mă batjocoresc vrăjmașii mei, și-mi zic neîncetat: "Unde este Dumnezeul tău?"

¹¹Pentru ce te mâhnești, suflete, și gemi înăuntrul meu? Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda; El este mântuirea mea și Dumnezeul meu

Luni

Ps 31,10

¹⁰mi se sfârșește viața în durere, și anii în suspine. Mi s-au sleit puterile din pricina fărădelegii mele, și-mi putrezesc oasele!

Ps 77,4

⁴Tu îmi ții pleoapele deschise; și, de mult ce mă frământ, nu pot vorbi.

Ps 102,4.5

⁴Inima îmi este lovită, și mi se usucă întocmai ca iarba; până și pâinea uit să mi-o mănânc.

⁵Așa de mari îmi sunt gemetele, că mi se lipesc oasele de carne

1 Imp 19,4

⁴El s-a dus în pustie unde, după un drum de o zi, a șezut sub un ienupăr, și dorea să moară, zicând: "Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei."

Marti

Ps 39,2-7

²Am stat mut, în tăcere; am tăcut, măcar că eram nenorocit; și totuși durerea mea nu era mai puțin mare.

³Îmi ardea inima în mine, un foc lăuntric mă mistuia; și atunci mi-a venit cuvântul pe limbă, și am zis:

⁴"Doamne, spune-mi care este sfârșitul vieții mele, care este măsura zilelor mele, ca să știu cât de trecător sunt."

⁵Iată că zilele mele sunt cât un lat de mână, și viața mea este ca o nimica înaintea Ta. Da, orice om este doar o suflare, oricât de bine s-ar ține. -

⁶Da, omul umblă ca o umbră, se frământă degeaba, strânge la comori, și nu știe cine le va lua.

⁷Acum, Doamne, ce mai pot nădăjdui eu? În Tine îmi este nădejdea

Ps 55,17

¹⁷Seara, dimineața, și la amiază, oftez și gem, și El va auzi glasul meu

Miercuri

Ps 32 1-5

¹Ferice de cel cu fărădelegea iertată, și de cel cu păcatul acoperit!

²Ferice de omul, căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea, și în duhul căruia nu este viclenie!

³Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmăte.

⁴Căci zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; mi se usca vлага cum se uscă pământul de seceta verii.

⁵Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu, și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: "Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!" Și Tu ai iertat vina păcatului meu.

1 Ioan 1,9

⁹Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.

Joi

Mica 7,1-7

¹Vai de mine! Căci parcă sunt la strângerea poamelor, și la strângerea bobîțelor după culesul strugurilor: nu mai este nici un strugure de mâncare, nici cea dintâi smochină, dorită de sufletul meu!

²S-a dus omul de bine din țară, și nu mai este nici un om cinstit printre oameni; toți stau la pândă ca să verse sânge, fiecare întinde o cursă fratelui său.

³Mâinile lor sunt îndreptate să facă rău: cârmuitorul cere daruri, judecătorul cere plată, cel mare își arată pe față ce dorește cu lăcomie, și astfel merg mână-n mână.

⁴Cel mai bun dintre ei este ca un mărâcine, cel mai cinstit este mai rău decât un tufiș de spini. Ziua vestită de toți prorocii Tăi, pedeapsa Ta se apropie! Atunci va fi uluiala lor.

⁵Nu crede pe un prieten, nu te încrede în ruda cea mai de aproape; păzește-ți ușa gurii de cea care îți stă în brațe!

⁶Căci fiul batjocorește pe tatăl, fata se scoală împotriva mamei ei, nora împotriva

soacrei sale; vrăjmașii omului sunt cei din casa lui! -

⁷Eu însă voi privi spre Domnul, îmi voi pune nădejdea în Dumnezeul mântuirii mele, Dumnezeul meu mă va asculta.

Isaia 65,17

¹⁷"Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-i vor mai veni în minte.

2 Petru 3,13

¹³Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea

Apoc 21 2-4

²Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

³Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: "Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

⁴El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tănguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut."

Vineri

Mat 26,36-43

³⁶Atunci Isus a venit cu ei într-un loc îngrădit, numit Ghetsimani, și a zis ucenicilor: "Sedeți aici până Mă voi duce colo să Mă rog."

³⁷A luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei, și a început să Se întristeze și să se mâhnească foarte tare.

³⁸Isus le-a zis atunci: "Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici, și vegheați împreună cu Mine."

³⁹Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, și S-a rugat, zicând: "Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu."

⁴⁰Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind, și a zis lui Petru: "Ce, un ceas n-ați putut să vegheați împreună cu Mine!

⁴¹Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă."

⁴²S-a depărtat a doua oară, și S-a rugat, zicând: "Tată, dacă nu se poate să se îndepărteze de Mine paharul acesta, fără să-l beau, făcă-se voia Ta!"

⁴³S-a întors iarăși la ucenici, și i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn.